

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi

Nider, Johannes

**[Basel], nicht nach 26. Sept. 1473 oder: um 1470 oder: nicht nach
1474**

Sequitur quartum preceptum

[urn:nbn:de:bsz:31-316100](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-316100)

et sophisticacōe faciat Tercū
est qd certis tēpibus ab eccia
stitutis hoc ē i festiuitatibz la
bores suos itermittat ut diu
nis pleni? vacare possit Quar
tū ut op? suū legalit et scdm
iusticiā cuius vēdat sine frau
dē iuxta ei? valorē pēfatis oibz
ex pte materie opis et laboris
et status cōtinuādi laborātis.
Quintū ē qd non sint artifi
ces curiositatū et vanaz noui
tatū iuētores i veltibz edifi
tijs ut magis lucrētur. vidē
hoc primo mandato de curiōsi
tate et de supbia

Sequitur quartū pceptū

Receptū quartum ca
pitulum primum Di
liges proximū tuū sic
a teipm Notandū qd sicut sū
precepto dilectionis dei opre
hendūtur tria precepta prime
tabule de quibus hacten? di
ctum est sic sū precepto de di
ligēdo primū oprehēdūt septē
pcepta secunde tabule ppter
quod xps ait math. xxii. dili
ges dnm deū tuū ex toto corde
tuo et ex tota aia tua et ex oi
mte tua hō ē pmū et maximum
mādatum Secundum simile ē
huic. diliges primū tuū sicut
teipm In hīs duobz manda
tis vniūsa lex pōdit et p hōe Id

deo anquā dscēdamus ad sep
tē pcepta residua necesse ē di
cere d pcepto dilectionis pri
mi. Et ponētur quatuor. Prio
quō tenem? diligere nosipfos
Secūdo quō tenemur dilige
re proximōs sū precepto Ter
cō de ordine diligēdi Quarto
quō pficere debem? in diligē
do proximū prout est consili
um Quo ad .j. tria ponētur b
Prio qd sit diligere se. Scun
do qd requiruntur ad bene dili
gere se. Tercō cur non ē spēa
le mādatū de diligēdo se vlt sal
tē nō tā ex acte positum sicut
alia mādata Quātū ad .j. no
tandū sū th. li. de perfectōe
spūalis vite ca. xij. qd diligē
se est sibi bonū velle Sed qd c
vel quot sunt tibi bona Rndit
qd quinqz Primo maximum
bonum est felicitas tua scz d?
immediate in patria tibi vniē
dus Secūdo virtutes et vita
cō vicōz qz sine hīs null? bti
ficabit. Tercō scie aliqles qz
sine hīs nesciretur quomō vir
tutes essent acquirēde et vitā
dauicia Quāto bona cōpis ut
fortitudo sensuū viuacitas
pulehritudo. saitas. et qnto
bōa exteiora ut fama et posses
siones ac pecunie Prima tria
dseruiūt pncipalit aie duo re
sidua cōpi Prima tria interio
ri hōi. alia duo exteriori hōi

S; q̄reres q̄ de q̄nq; bonis diligēdo. d; q̄s se diligē. R̄ndit ph̄s. ix. et l̄. vbi q̄rit quis est philātus id ē amatō sui. R̄nd Q̄s q̄ diligit ptē p̄ncipalem sui id est aiam et ei? bona p̄ncipalē tal' d; philāt? et v̄tuo sus. Qui vero diligit p̄ncipalē ptē sui min? p̄ncipalē. vid licet corp? et ei? bona nō est philāt? q; a maiori fit denoia cio huic accordat dic tū psal. q̄ diligit iniquitatē odit animā suā. Et xp̄s ait q̄ odit aiam suam id ē aialē et sensualem vitā h̄ ē corpis delicias in vitā et nā custodit eā Ex q̄ pat; q; p̄ctores se nō diligūt s; odiūt

o Quātum ad fm ex q̄ q̄s se diligēdo p̄t se male diligere vt p̄ncipalē corpalia diligendo Et etiā bñ se diligere. ideo necesse ē scire q̄l' deat eē dilectō sui ut b̄asit fm q̄; etiā necesse erit primū diligē velut fm qd d; exēplā h̄ tradidit th̄. vbi p̄us dices q; ad sui licitā dilectionē q̄tuor req̄rūt Primo vt dilectō sui sit verax scdo recta. terco sancta. et q̄rto effi cax Primo vere se amat q̄ sibi bonum aliquod s; quinq; p̄no miatis vult. et n̄ vult sibi q̄nq; opposita p̄fatis q̄nq; boīs. dilectō enī i duo tēdit. i eū cui aliq; bonū vult ut in te si te diligis. et i bonū qd optas tibi s;

illō abusive diligere dicim; diligēdo ei piscē nō ei s; tibi vis bonū q; piscis d; struet quē co medis. s; tu fōtificaberis. Sic d; pull. sic d; vino et d; alijs similib; q̄ i vsū n̄; trāseūt. s; illa cō dicō diligēdi se. n̄ sufficit ad bonā dilectōe; Scdo ḡ necesse ē ut dilectō tui sit recta et iusta seu odiata qd fit q̄n maius bonū d; q̄nq; p̄noiatis p̄ponis minori bono. manifestū aut ē q; bōa aie sūt optia. puta b̄titudo et v̄tutes S; scia et cōpis bona sūt media exteiora v̄co sūt ifima bōa. ideo sūt optia bōa b̄titudo et v̄tutes q; te inuito nec demōes nec hoies te talib; p̄uare q̄unt. s; solū tua voluntas n̄ aut sic d; boīs cōpis et exteiorib; Ex q̄b; pat; q; n̄ r̄ce si curue se diligit. piclis et laboib; i ordiate corp? suū irracōnabilē d; struit p̄ boīs exteiorib; Sic faciūt ebriosi. hautilusores. auari. et hoīs siles. rō quia exteiora p̄ferūt ā boīs cōpis. Quo d; iob. ij. dicit. pelle; p̄ pelle. et oia sc; tpalia exteiora dabit h̄o p̄ aia sua id ē p̄ aiali seu corpali vita vel sanitate. Similiter patet q; non se diligunt recte: q; bonum racōnal anime contemunt ibiantes vel inhxentes bonis corpore ut faciūt spaciatū euntes die festiuo. et sic fmōe negligēdo

Studentes potibus et alijs deli-
cens vacantes neglecto stu-
dio. Clerici et religiosi cuiusvis
exorbitantes neglectis offi-
cijs obstitis. hii enim sunt de quibus
vbi sup̄ dicitur. Qui diligit iniquita-
tem odit animam suam. si quis in seculo
dum modum diligendi se videt et
iam quodam peccatorum generum habu-
isse ut ex. ix. et h. patet. et ex
x. et ex. j. ideo tertio necesse est
ut dilectio sui sit sancta. dicitur au-
tem aliquid sanctum ex eo quod ordina-
tur ad deum. vnde altare sanctum
dicitur quasi deo dicatum. et alia huius-
modi que diuino misterio man-
cipantur. Qui igitur diligit se pro-
pter deum et specialiter ex caritate in-
fusa sancte diligit se et eius dilec-
tione deo dicata est. Non habet
enim est ut dilectionem sui quilibet
bet ordinem in deum quia princeps
sumus est omnium. fons beatitudinis.
collator gratie. et scientie.
reus etiam corporis et anime. vnde apostolus
dicit phil. j. michi viuere christus est
et mori licet et. j. cor. x. Siue
māducatis siue bibitis siue a-
liud quod faciatis. omnia in gloria
dei facite. Et quia non sufficeret
ad consequendam beatitudinem quod quis
etiam se sancte diligeret non etiam
bonum velle ad opus. proderet secundum
illud christi. Non omnis qui dicit michi
domine domine intrabit in regnum celorum
sed qui facit voluntatem patris mei qui in
celis est. ipse intrabit in regnum

celorum matth. vii. Ideo quarto
necesse est ut dilectio sui sit
efficax et operosa ac in exteri-
ora opera progrediens. pro loco
et tempore pro desiderio bonorum in o-
re in manu in pedibus. in exercitio
ne pecuniarum ad elemosinam
ut sic beatitudo. virtutes. scientia
et alia ad beatitudinem valde
a acquirantur. Quantum ad. ij. prin-
cipale. Cur deus non tam ex ac te
precepit dilectionem sui. vel non tam
clare sic dilectionem dei et proximi.
Respondit. quia preceptum est diligere
se debite. et ibi diliges proximum
sicut teipsum expressis satis potest. Tri-
plex autem ratio est que non tam expresse
precepit. prima quia ad se diligendum
ordinare homo alias satis inclinat
est. Secunda quia natura inclinat ad
diligendum se etiam secundum animam ut
patet ex philosophorum dictis. Tercia
secundum augustinum. quia in delectatione dei di-
lectio sui includit. quilibet enim
debet diligere se sancte id est pro-
pter deum. et plus deum

Capitulum ij.

Et primi igitur dilec-
tionem tria videnda sunt
Primo quomodo bene fieri de-
bet. Secundo cur fieri debet. Ter-
tio qualiter per alias dilectiones
conferatur. Pro primo intellec-
tu notandum quod dilectio pro-
ximi valde necessaria est homi-
ni quia homo secundum philosophum
est animal politum. id est sociale potest

*dilectio proximi
qua.*

*quare hinc
nouum mandatu.*

illō p multiplicē scripturā. Nā
tātā dilectōem xp̄? voluit
nos hēre ad p̄ximos ut dicit
extro querētī quociēs dberet
dimittere proximo in se peccā-
ti Rū q̄ usq; septuagies sep-
cies id ē q̄drigētis nonagin-
ta vicibus fm̄. Jero. Itē iob.
xij. ait mandatu nouū dō vob
ut diligatis iuicē sic dilexeris
nouū q̄ ad p̄fēctissimū xp̄i mod
diligēdi nouū est. q̄ nos no
uos facit d̄ vetustis ut expo-
tho. in pol. ill. s. v. nouū q̄ sem-
per ligat ac si d̄ nouo ligaret.
vñ ro. xij. nemī q̄c̄q; d̄beatis
nisi ut iuicē diligatis. ideo ut
Jero. ait Cū iohānes moritu-
rus it̄ discipuloꝝ man? ad ec-
clīā duceret crebro diceret.
filioli diligite iuicē. Et q̄dā
q̄reret Cur h̄s toties replica-
ret Rūdit. mādatū d̄m ē et i eo
omē mādatū imp̄ ei p̄t hinc
ad ro. xij. Qui diligit p̄ximū
sūū legē implet. Et s̄dit non
adulterabis. nō occides. nō fu-
taberis. nō falsū testimonium
dices. nō concupisces rē p̄xi tui
Et si q̄d aliud ē mādatū h̄ v̄
co istaurat id est otiet et implet
Diligēs p̄xim tui sic teipm̄.
In isto etiā otiet p̄ceptū dile-
ctōnis di q̄ p̄xi? n̄ p̄t odiare
diligē n̄ p̄t deū alias dilectio
non esset scā Sed p̄t q̄d vñ
q̄d̄q; et illō maḡ. h̄c etiā ob

rā; ut dic̄ aug? de cui. di se-
p̄vñū preliq̄ p̄it. h̄ etiā vi-
det̄ inuere xp̄s iob. xv. dices
Hoc ē p̄ceptū meū ut diliga-
tis iuicē sic dilexeris. dic̄ meū
q̄ i dilectōe p̄xi deus diligit
Secūdo notādū q̄s sit p̄xi
m? vñ frat̄ n̄. Nā illā q̄stioem
mouit legispit? xp̄o p? hoc p̄-
ceptū luc. x. Pro cui? solucōe
xp̄s mouit p̄bolā d̄ eo q̄ in-
dit latrones p? q̄m quēsiit.
Quis tibi videt p̄xi? Rūdit le-
gispit? ille q̄ fec̄ ei mīa; Rūdit
ei xp̄s vade et fac s̄l̄r. Ex hoc
aug li. p̄. d̄ doctrina xp̄iana su-
mit solucōem q̄stiois. Et alle-
gat magis. i. m̄. di. xxvij. q̄
volūt Q̄d p̄xi? cēsendus ē q̄li-
bet rōnal̄ catura cui a nob̄ ex-
hibēdū ē officū misericōdie et
a q̄ nob̄ exhibēdū ē. Nō enī p̄
p̄m̄tas ḡnis fac̄ p̄ximū sed
op? misericōdie imp̄sū. Ex q̄
patet q̄ q̄libet ē n̄ p̄xim? q̄
h̄ vñit q̄ cui libet p̄t a nob̄ i-
p̄di misericōdia vñ nob̄ ip̄di
Secūdo q̄ aie ipurgatois sūt
n̄ p̄xi q̄ a nob̄ recipē p̄f
sūt misericōdiā suffragiorum
Tercō q̄ etiā angeli i celo q̄
nob̄ misericōdie opa ip̄dē p̄f
sūt Quāto omēs aie beate eā
dē rōne. Quāto xp̄s eadē rōne
xp̄s iqm̄ fm̄ q̄ h̄ nec demo-
nes nec aie d̄nate sūt p̄xi
n̄i q̄ nec nob̄is op̄era mīe nec

nosipis impendim? vñs om-
ne beatificabile est noster p-
xim? ut omniū dicūt doctōes
in. ij. di. xvij. **Tercō notā**
dū fm th. li. de pfectōe spūa
lis vite vbi sup̄ Et. 2. 2. q. xliij
de? nō p̄cipit ut p̄ximū toto
corde diligam? q̄ n̄ ē vlt̄ no-
st̄ bonū s̄ p̄tictare bonū. nec
p̄cipit ut diligam? p̄ximū eq̄
lic̄ sibi. vlt̄ eque fortit̄ et eque
int̄el̄ o affectu q̄ ordinate q̄
ad it̄ctōem diligere p̄ximū
debem? fm aug. ut postea di-
cet̄ videlicet ut p̄mo aiā n̄am
secūdo aiā p̄ximū. **tercō cor-**
p̄pus nost̄ diligam? S; debem?
m? p̄ximū nost̄ diligere sic
nos d̄ns suppositis dicit th.
li. q. p̄us a. e. q̄ p̄fectō dilec-
tiōis p̄ximū q̄ necessaria est ad
salutē q̄tuor̄ debet h̄re sc̄dm q̄
tuor̄ i p̄cedētī capitulo tacta
i secūda pte de diligēdo se. vñ
multū eadē q̄tuor̄ h̄ rememo-
rāda sūt nā de dilectōe p̄ximū
q̄ cadit s̄b cōsilio i seq̄ntī capi-
tulo d̄terminabit̄. P̄mo igit̄ o-
portet q̄ dilectiō p̄ximū sit v̄-
ta ut d̄m ē. Quicūq̄ aut̄ aliqd̄
assumit in suū vsū n̄ v̄ta amat
illd̄ s̄ magis seip̄m ut in p̄mo
mēbro de dilectōe sui dicit̄
fuit. Sed sic aliqs̄ res assumi-
m? in nost̄ vsū ita etiā a ho-
mines ip̄os. Ex q̄ seq̄t̄ q̄ si p̄-
ximos eo timō diligim? i q̄ntū

i n̄m vsū v̄ire p̄nt. maifestū
ē q̄ eos nō v̄ere diligim? nec
sicut nosipos. Et q̄dē apparet
q̄ in amicitia vtilis a delecta-
bilis. Qui em̄ amat aliquē q̄ ē
ad suū vtilitatē a delectatiōem;
seip̄m amare d̄micit̄ cui ex al-
tero bonū delectabile vlt̄ vtile
querit nō illum ex quo querit
Tales em̄ tam false amat p̄-
ximos sicut tu false dicit̄ ama-
re pisces galsiatios quos tuo
stomachū vis. non aut̄ eis bo-
num vis sed tibi. Racio aut̄
quare dilectionem proximi o-
portet esse v̄tam non fictam
ē q̄ caritas ut describit̄ ap̄l̄us
est que procedit de bono cordē
a sciencia pura et fide non fi-
cta. Et. j. cor. xij. Caritas n̄
querit que sua sunt huius rei
eciam seip̄m exemplū dat a-
postol. j. cor. x. dicens Non
querēs quod michi vtilē est s̄
quod multis ut salui fiāt. Se-
cūdo ad determinatum modū
diligēdi proximum sicut se di-
citur ut sit iusta et recta opor-
tet igitur ut eo ordine quis bo-
na proximis optet q̄ sibi quā
q̄ supra tacta d̄bet optare p̄-
cipue quidem bona spūalia de-
inde bona corp̄is d̄mū q̄ i exte-
riorib; reb; cōsistūt. vñ tā tibi
q̄ primo b̄titudiez. a v̄tutes
orādo s̄fiderare debes sine cōdi-
tiōe absolute dicēdo O de? illa

michi cōfer: racō ē qz talia bona nulli obesse possunt orando aut pro sciēcia pro bonis corporis et exterioribus cōdicōnalit̄ iplicate peti debēt puta si pro sūt ad beatitudinem. Racio ē qz talia mltis obsūt multis etiam p̄sūt Sed cui p̄sūt no- uit de? cui omittit̄ p̄ cōdicōez hūc etiā modū socrates orāe docuit ut hēt in vitas philoso- phoz Ideo aug? de doctrina xp̄iana dic̄. nō eq̄ diligit qd̄ mi? vel ampli? diligēdū est

e Tercio ex pred̄co mō p̄cipi- tur ut sit sancta p̄ximi dilecō p̄ q̄ notādū qz i dilecōe p̄xi- moz semp̄ otigit plures cō- uenire vel adiuuari. Quis e- ni oueniūt in aliq̄ natūali vni- one s̄m ḡnacōnem materialē puta qz ex eisdē p̄ntibz oriūt̄ Alij vero cōueniūt oueniēcia qd̄a cuiusdē puta qz sunt eiusdē ciuitatis mūicipes s̄b eodem p̄ncipe et eisdē legibz gubnā- t̄ Alij s̄m aliq̄d officū v̄l ne- gociū aliq̄ oueniēcia vniūt̄ Sic q̄ sūt soc̄i in negociādo vel militādo vel fabricādo. Et huiōi p̄ximoz dilecōes ho- neste qd̄e et recte possunt esse Sed nō ex h̄ sancte dicūt̄ s̄ solum ex h̄ qz dilecō p̄ximi ordi- nat̄ i deū. Sic eni hoies q̄ sūt vni? ciuitatis cōsortes i h̄ oue- niūt qz vni s̄bdūt̄ p̄ncipi e?

legibz gubernāt̄. Ita omes hoies iq̄ntū naturalit̄ in b̄tū diem tēdūt hēt qd̄a ḡnalez oueniēcia in odie ad deū sicut ad sūmū omiū p̄ncipē et bea- titudis fōtē et toti? iusticie le- gislatorē cui? b̄nficō et gub- nacōe vniūt̄ Bonū aut̄ cōmu- ne s̄m rectā rōem ē bono p̄- prio p̄ferēdū ut docet̄ natūa s̄ vacui p̄uēcōe et mēbra in cor- dis v̄l i capitis defēsiōe. Et ci- ues i ciuitatis et cōmunitatis p̄ pugnacōe ḡ i s̄uip̄si? et p̄xi- mi dilecōne cū sint p̄ticularia bōa dilecō sancta efficit̄ qm̄ in deū vniūsale nost̄z bonū ordi- nat̄ v̄n. j. Jo. m. h̄ mādatum hēm? a deo ut q̄ deū diligit di- ligat et fratrem suū. Quā- to ex mō dilecōis i s̄trūimur vt p̄ximi dilecō sit efficac̄ et opōsa ut sic vnusquisqz nō so- lum sibi optat bona anime et corporis sed etiam effectualit̄ ad habendum laborare debet. Sicut etiam ad bonum n̄ s̄f- ficat bonū habere affectum s̄ etiam effectū habere opōtet secūdū illud. j. Jo. m. Non di- ligam? v̄to neqz lingua s̄ o- pere et veritate Omnia illa tra- dit̄ th̄ sentēcialit̄ h̄. s̄ p̄fec- cione spūalis vite. Ex p̄re ḡ- missis seq̄t̄ p̄xim̄ regula ma- gis tral̄. qm̄ quis peccat mor- talit̄ cōf̄ dilecōne p̄ximi q̄

ē qñ aliqd cōmittit notabiliē
 cōtra dilectōnem pximi tūc ē
 mortale pētm. qñ nō tūc ē ve
 niale. Qñ autē aliquid sit cō
 dilectōez pximi pōt attēdi pe
 nes ista pēpta legis nature
 Qd tibi nō vis fieri alteri ne
 feceris. et ponitur thōb. iij. Et
 quod vis tibi rōnabiliē fieri
 a ex dōbito alteri hoc idem faci
 as. et ponitur math. vj. Et pōt
 etiā attēdi penes scādaliū ac
 tiuū qd ego infero pxio meo
 malo exēplo. S; in qnto opor
 teat aliquid esse cōtra dilecti
 onem proximi vñ qntum sit il
 lud scādaliū ad hoc qd sit mōta
 le nō est dōterminatū pēcise. qz
 in modico facere cōtra proximuū
 nō ē mortale aut in paruo eū
 scādalisare. vñ attēdat quili
 bet penes seipm qd sibi velle
 vel nō velle fieri. Et p qd factū
 fuaretur inter se a proximum
 amicitia vel nō scdm hoc iudi
 cet aliquid mortale vel veniale
 b Secundo pōt ex pmissis qd
 qlibet volēs pximuū suū pecca
 re mōtaliē. aut cui placeat de
 liberate pētm mōtale alteri? il
 le i hō peccat mōtaliē. qz quic
 qd dōlibēate fit cōtra caritatē
 illud ē mōtale. s; velle pximuū
 mortaliē peccare. aut gaudē
 deliberate de pētomortali cō
 riatu caritati dōi a pximi. dei
 in quē dōret pximuū sancte di

ligē. pximi cui vult tātū ma
 lū Tercō seqt aforōni qd ille
 peccat mōtaliē qd pximum ad
 mōtaliē peccād ex deliberacōe
 i ducat aut iducē nitit. ut dōli
 o. iulsiōe. auxilio iducē nitens
 ad fōnicādū pōdādū et ad si
 milia. p; qz vult malū mōtale
 pxio quē sic odit nō diligit qz
 tñ efficacit sic dōber; diligit vñ
 ab eo malū auter; a bonū sua
 der; Quo ad. ij. pncipale no
 tād qd plūa sūt motia pximuū
 diligēdi elicita ex dōcis bti ā
 bro. li. d. offic. a bti ansel. li. d.
 silitudinib;. Primū ē dina iul
 sio cui diligētissime est obedie
 dū ut patuit i pmo notabili et
 pmo pēpto scdm illd ps. Tu
 mādalū mādata tua custodi
 nimis. Secundum est exēplū
 brutoz aialiū se solo i sine tu
 natue i sua spē amatiū mirabi
 lit. plus aut tenetur hōrē ne
 pōditus. vnde ecci. xij. Cie ai
 mal diligit sibi simile. Simile
 pōt; in mere existētibus ut aq
 non contrariatur aque sed con
 cordat. ignis igni. aer aeri. a
 terra terre alteri Tercū ē og
 nacō et vnitas originis. vnde
 scdm aug. li. de doctria xpia
 na Non putādus est pximus
 solum qui cōsanguine? ē Adā
 a euam intēdamus a sic omēs
 fratres crimus. nec i aliq spē
 pfecta aialiū reperitur qd ab

vno p̄ncipio p̄bierit sic om̄es
homines ab vno p̄mo homine
Quātū est fraternitas sp̄ual̄
melior carnali. nā om̄es xp̄iāi
vnū patrē xp̄m a matrē vnā
bt̄lissimā virginē mariā a ec
clesiā catholicā habem? vn̄
mat̄. xxiii. Patrē nolite vob̄
vocare sup̄ terrā vnus enī p̄r
est vester q̄ in celis est. Quātū
exemplū est xp̄i q̄ p̄ncipiū
mediū a finē decursus sue vite
p̄ nob̄ etiā inimicis posuit. vn̄
iob̄. iij. Sic de? dilexit mun̄s
ut vn̄geitū suū daret ut oīs
qui credit in ip̄m n̄ peat s̄ ha-
k beat vitā eternā Sextum
ē exemplū angeloz̄ q̄ etiā pess̄i
mos h̄ies ex caritate custodi
ūt. vn̄ mat̄. xviii. videte ne
cōtēnatis. vnū ex h̄ijs pusill̄.
Angeli enī eoz̄ i cel̄ semp̄ vi
dēt faciē patris mei q̄ i cel̄ est
Septimū ē exemplū mēbro
rū huāni cōpis ad fūiens sibi
inimicē. Nā si pes ifirmatur ma
n? leuicē palpat caput se incli
nat alter pes ad medicum pe
ditat dorsū se curuat. videt o
cul? a aūis medici p̄cepta aus
cultat a sic de alijs. Cū aut̄ to
ta ecc̄ia vnū sit corp? a singl̄i
altei alteri? mēbra idē facere
dberem? nec aliq̄s membrum
despiciēdū esset. Vn̄ ro. xij. ml̄
ti vnū corpus sumus singuli
autem alteri? mēbra Octauū

est similitudo hominis ad deū ad
cuius effigiem quilibz̄ ē in mē
te formatus et baptismo r̄fō
matus. vn̄ sicut q̄dam pueros
plus diligūt qui sūt similiores
patri quē dilexerūt. Sic a nos
si patrem deū diligerem? mul
tū sibi simile quemlibet dilige
rem? mēs enim videlicet mēo
ria intellcūs et voluntas sūt q̄
b? capaces sum? om̄es ifiniti
boni et vniūsalis. Idcirco etiā
ut scot? dicit sup̄. iij. d̄ caritate
Caritatis habit? iclinat h̄ntē
ad velle haberi deum a se et
etiā ad hoc iclinat ut de? di
ligatur a capiat a p̄ximo sal
tem cui? amicitia sit dō grata
Caritas enim nō est habitus
p̄uatū amorē in dilecto q̄rēs
Sicut cupiditas vl̄ zelus que
focum nō vult habere vl̄ in se
retorquet omnia Nonū est in
tuitus multiplicis boni ex dilec
tiōe p̄ximi sequētis que vtili
tas d̄bet esse occasio nō causa
p̄ncipalis salte? sicut etiā tibi
odori bon? ē occasio comedēdi
n̄ cā s̄ satas cōpis vl̄ d̄lectacō
eius ē cā comedēdi. Ex dilecōe
etiā p̄xi seq̄t̄ aicitia suffragiū
solacō a vita p̄petua Quo
ad t̄cū p̄ncipale notād q̄ di
lco p̄xi q̄ ml̄tip̄l̄ mereri posse?
heu p̄ quatuō falsas p̄xi dilec
cōes sophisticat et falsificat
qi vtil̄ ad vitā eternā efficit

Prima ē carnal' q̄ ut plurimū
est iter p̄sonas diūsoꝝ sexuū
sc̄; solū p̄p̄ delectacōnes car
nales et semp̄ ē mala n̄ q̄ntū ī
ter cōiuges rōne m̄rimoni' ex
cusatur. hęc dilectio non nūq̄;
a spū sc̄m apostoli verba inci
pit et ad carnalia degenēat im
sensibiliē vñ ad dephēdēdum
talē falsitatis amorē se s̄b pal
lio boni abscondēte. Sciēdū
q̄ dephēdi p̄t p̄ quedā idicia
Est aut̄ primū idiciū carnalis
amois q̄ eo capti ad inuicē lo
quūtur pauca d̄spūalib; et vir
tutibus et multa de t̄p̄alib; et
inutilibus et ad talia v̄bavix
sufficit t̄p̄s eis. hęc sc̄ciēs ca
ueat ne caute capiat ne laque
us hūilis eū. Per oppositū spū
alis dilectō proximi pascitur
spūalib;. et pascit ac ociosa fu
git. Secūdū idiciū carnalis
amois est q̄ īq̄eto corde cogi
tāt de se inuicē cū sunt a se ab
sentes. p̄mo quidē fit d̄ boīs se
cūdo d̄ inutilib; demū d̄ noxijs
Sed spūalis amor q̄escit ī dō
eū que; vere amat cōmendat
deo ō omib; quieto corde nec
cōpatitur nec congauDET dile
ctio nisi q̄ntū racō dicitat reā
Tercū idiciū est impaciēcia
cōdilecti ut si quē diligit vn̄
alter tristatur v̄l timēt se m̄
diligē. tristatur si bona alieno
lāgiūtur. si familiaritas ei ar

ridet. S; caritas oēm h̄ic; di
ligit et diligē letatur honeste
et de b̄nificō alteri impenso con
gaudet. Quartū idiciū cā
nal' amois sūt m̄muscūla dul
ces s̄re sudaiaola et hūiōi trans
missa q̄ s̄m iero. xp̄i amor n̄ h̄;
nam talia cōseruata dilectōe;
nocuā nutriūt et īspec̄ta īfi
ciūt. S; spūal' amor hab; pu
ras et crebras ōrōnes exhor
tatoias allocucōes et p̄iaz ne
cessitatū s̄buēcōes. Quāntum
idiciū ē inōdinata dissimula
cō vicōꝝ ad inuicē p̄dicō maio
ris profec̄t? ī casu quo alter
localit̄ distare oporteret et de
fensio alteri? ī aliq̄ vicō vel
excessū. Sed caritas sc̄m illd̄
ap̄c. iij. dic̄ cū xp̄o Ego quos
amo arguo et castigo. Se^m
cūda dilectō p̄xi ē cupidita
tis q̄ q̄s aliū diligit p̄p̄ lucz
solū sic sui diligunt dominos
q̄ volūt h̄re lucz sc̄; precū. et
sic econūso domini seruos. sic
ecia; diligim? equos nostros
vineas boues et similia. Et illa
dilectio n̄ ē meritoia quādo p̄
cedit ex sola āore seu affectō
ne p̄p̄rii cōmodi. Tercia dile
ctio ē natūal' fūdata ī cōiuncti
one naturalis oīginis ut cū vo
lum? alicui bonū q̄ cognatus
v̄l cōsanguine? et sic p̄ntes li
beros et cōgnati cōsanguineos
diligūt q̄ dilectio p̄t esse bona

vel mala sunt diuersas circumstantias sed nunquam est merito illa naturalis dilectio quando quis diligit alium solum ideo quia cognatus eius est. sic etiam bruta diligunt fetus suos. Vnde Gregorius in omni de apostolis. iste veraciter caritatem habet. qui et amicum diligit in deum et inimicum propter deum. nam sunt nonnulli qui diligunt proximos sed propter affectionem carnis et cognationis quibus tamen in hac dilectione facta eloquia non contradicunt. si aliud est quod sponte impenditur nature. Aliud quod preceptis dominicis ex caritate datur obedientie huiusmodi namque et proximum diligunt et tamen ista sublimia dilectionis premia non allequuntur quia amoris sui non spiritualiter sed carnaliter impendunt. si quis tamen diligit cognatos non solum in eo quia cognati sunt. sed etiam propter deum et ex caritate in fusa tunc fit dilectio merito. gratia enim non destruit naturam sed eam dirigit et orbiat. Quarta dilectio proximi est socialis qua quis alteri vult bonum solum ideo quia est focus eius vel amicus deuis copatriota et familiaris sibi qui potest esse bonus vel mala sunt circumstantias. Et quando fit solum propter societatem tunc non est merito. unde Mattheus. v. Si diligitis illos qui vos diligunt quam mercedem habebitis. dilectio igitur ista quarta potest esse mala uti huiusmodi se iuuat ad peccatum. bona sunt non

merito in huiusmodi sine caritate in bonis se iuuat et merito si fit propter deum. Capitulum. iij.

Et ordine autem dilectionis ea sunt videnda primo de numero et gradu diligendi. Secundo de ordine qui primis effectiue per elemosinam vel aliter subueniendum sit. Tercio an peccatores sint diligendi. Quarta b tamen ad omni intellectum notandum primo quia proximi vel quis metipsum potest intelligi diligere tripliciter. Primo modo placenter et dilectiue id est quia quis delectatur et placetiam habeat in bono quod aliquis possidet. Secundo modo aliquid diligitur affectiue seu optatiue vel desideratiue. Tercio modo effectiue nam dilectio est volitio boni et illa dilectio de dilectione affectiua seu optatiua. illius autem dilectionis sunt plures effectus. ut elemosina corporalis vel spiritualis et opera bona alia. Et exhibitio talium effectuum dicitur dilectio effectiua. Secundo rememorandum quod bona nobis et proximis desideranda sunt tripliciter. quia de maiora ut beatitudo. alia media ut virtutes. Tercia infima ut corporis deficiencia et quibus male uti possumus ut scia. honor. diuicia et similia. Tercio nota quod cum caritas inclinet ad diligendum diuisa bona meliora et optata quia deo necessarii est ibi unde super illo cantu primo ordinauit in me caritate;

Ambro. dicit Multoz caritas inordinata ē qđ p̄mū ē. ponit tercū a quartū. peccat qui p̄ postere agit. nā scire quid facias a nescire ordinē faciendi nō ē p̄fecte cognitiōis Ordinis nāq; ignorācia turbat meritoz fōmā. Ordo igit̄ diligentoz fm̄ mgr̄m in. iij. di. xxix. prout elicitur ex aug. li. d. doctrina xp̄iāa. ambro. vbi p̄ et iero. sup̄ ezech. consistit in xij. gradib; Nā p̄mo oim̄ deū diligēdus ē. p̄mo affectie sic sup̄ oia ut diligatur p̄ se tm̄ a alia oia diligātur p̄ter deū relatiōe in eū ordinādo ea et tā firmo amore ei quis inherat qđ hō p̄ci? vellet se a oēs creaturā nō esse qđ deū nō esse et qđ hō propter nullā creaturā delibitate a sciēt̄ faciat aliqđ cōt̄ p̄ceptū dei sibi dilecti in qđ tū debet cauere ut habes p̄cepto iij. c. viij. k. Secūdo diligat̄ sup̄ omnia cōplacenter a delectatiue sic qđ nulli velit bonū sic deo Tercō effectiue diligēdus est sup̄ omnia maximi ei effect? exteiois caritatis sibi exhibēdi sunt puta honō et reuerēcia sp̄eal̄ aformitas volūtati. obediēcia. laus. gr̄arum actō a silia fm̄ illō ps̄ Laudate eū fm̄ multitudinē magtudin̄ ei? Ex quo pt̄ qđ bene sibi timere habent qđ hō inter d̄

reuerēci? fūiūt qđ deo. a cōūso timere habēt p̄sidētes talē honozē sibi fieri permittentes ut dicit glo. lxxv. xij. quā ob causāz mar doche? venerai noluit aman malū. Secōdo gra d̄ du quilibet tenetur seipm̄ diligē quantū ad aīaz sibi bonum volēdo. put̄ expositum est p̄mo capitulo. pl? affectie id ē itēsiōni affectu seu actu dilectiōis qđ p̄rio. qđ tenetur intēsiōni affectu et volitiōe sibi ip̄i velle bonū btitudis a virtutū et actū bonoz qm̄ cuiūq; alteri hō Et tenet̄ se firmi? diligē ad illa ita qđ mi? possit auti a dilectiōe sui qm̄ cuiūq; alteri? post se Ex qđ patet qđ nō solū bon? hō ex caritate. ymo malus d̄bet scdm̄ legem se pl? diligere a intēsi? amore optatio qm̄ p̄ximū saltem ordiato amōe qui sc̄ ē respectu p̄dco rū tripliciū bonoz. non tm̄ qm̄ diu ē malus debet se plus p̄ximo bono diligere a placenter a delectatie. qđ nō a placere si tristari d̄bet de eo qđ nunc est a desiderare qđ fiat bon?. Et sibi hō qm̄ toti? p̄t et diligēcius qm̄ cuiūq; alteri p̄curāe Qui libet etiā hō tenetur oēs hōm̄ines viatores diligē eqliter a sic seipm̄: referēdo eqlitatē ad p̄itate; boni qđ optat̄ qđ q̄ libet tenetur proximo cui libet

optare et velle eandē beatitudinē
 id est equalē beatitudinē quā
 sibi optat et eandē perfectōem
 virtutū et gratiarum quā sibi diligē
 ligē primū tuū sic teipm id ē
 ad idē bonum ad quod teipm ut
 vult aug. sup illo gal. vi. O-
 peni bonū ad oēs. Et apłs di-
 cit. j. cor. vij. Volo oēs hōies
 esse sic me id ē ad tātū bonū li-
 cēz nō tāto affcū teneat Ter-
 cō gōdu p? seipm tenet qđ int
 oēs maxime diligere intensue
 pntes suos Quia qnto res di-
 ligibil est ipi diligēti magis
 diiuncta Et qnto magis et p̄us
 diligebatur ab ea et qnto plu-
 ra et maiora bñficia suscepit
 ab ipa. tāto pl? et itēsi? d; eā
 diligere Sed pntes alic? sūt
 huiōi quā p̄mo gōdu cōiuncti di-
 le. tōe p̄ueniētes natos et eis
 esse p? om nutrire et discipli-
 nā tradidit g. et. s. dicit qđ si
 pntes essent mali nōne tūc ce-
 teri mi? p̄inqui v? etiā extra-
 nei boni essent amore pntib? p̄-
 ponēdi Rñd qđ complacēt et dīcā
 tiue debem? pl? diligere meli-
 orē. quā debē? plus complacere
 in bono suo adepto et in maiori
 bono plus quā in minori bono s;̄
 homo sicut amore optatio et d̄-
 sideratiuo tenet se pl? diligē i-
 tēsiue etiā si malus sit. ita etiā
 optatiue et d̄sideratiue d̄bet ho-
 mo pl? diligere pntes malos

q; alios viatores quoscūq; bo-
 nos quā debet intensiori ac tu eis
 optare et desiderare vitā etnā
 et ut boni fiāt qm cuiūq; alteri
 viato eiā meliori Et d̄bet eti-
 am hō maxime ad hoc conari et
 cooperari s̄m exigēciam stat?
 sui ut boni fiāt et caritatem ac-
 quirant et in ea p̄ maneāt Nō
 aut debet approbare eoz mala
 facta quā hoc esset eos odire
 Quāto post pntes d̄bet homo
 maxime diligē intensue filios
 et filias. Quāto deinde fratres
 et sorores. Sexto d̄sequenter
 plus p̄inquos quā minus propi-
 quos Septio d̄omest. eos pl?
 qm extrāeos. Octauo extrāe-
 os Et hoc suandū est tam s̄m
 ordinē caritatis in fuisse q; s̄m
 ordinem rectum nature que;
 caritas nō aufert s;̄ precipit et
 regulat. Et notat r̄ycharđ? i
 tercō d̄istictōe. xxix. quā itēsiō
 dilectōnis attēditur s̄m pio-
 p̄inquitatem ad deum que est
 bonitas ipius diligibil potest
 ergo dicit ipē tāta esse bonitas
 extranei vel minus diiuncti Et
 tam parua bonitas et propiq̄-
 tas mihi magis cōiuncti. ut po-
 te quia non attinet mihi nisi i
 tercō v? quarto gōdu quā ex ma-
 iori affcū debeo diligere extra-
 neum magis bonū qm magis
 diiunctum mihi et minus bonū
 hoc etiā innuit Ambrosius

cū dic q̄ domestici hōi sūt etiā
malis filiis p̄ponēdi Nono de
bē? inimicos diligere ut bono
nature eoz bonū velim? sed i
q̄ntū sunt inimici id est iniuste
nob nocere cupiētes. nō dēm?
f eos diligere Raco sc̄di q̄a
tūc p̄ctm amaremus Raco p̄
mi est q̄ etiā sunt p̄xiimi fm
illud p̄ceptū math. v. Diligi
te inimicos v̄ros b̄nfacite h̄is
qui oderūt vos Pro quo sc̄dm
tho. notādū q̄ huiōi dilectio
nature inimici potest duplici
cōsiderari. vno mō in generali
et sic diligere inimicū est de ne
cessitate salutis. ut cū q̄s i ge
nerali diligit p̄ximos ab illa
genēralitate inimicū nō exclu
dat alias peccar; mōtalit̄ et
caritatē. Alio mō cōsideratur
dilectō p̄xiimi in sp̄iali ut sc̄z
quis in sp̄iali moueatur motu
dilectōis actual̄ ad inimicū
suū ita q̄ actualiter velit et
optet sibi bonū illud n̄ est d̄ ne
cessitate p̄cepti Exēplū q̄n co
gitas d̄ sorte inimico. nō opor
tet q̄ statim optes sibi bonū
actualit̄. Rō est q̄ p̄ceptū de
dilectōe inimici ē affirmatim
ideo nō obligat p̄ semp s̄ p̄
cepti ē ut nō odias eū et ut nū
qm̄ vel a optes sibi mala intē
cōe nocendi. q̄ nō odire p̄xi
mū est p̄ceptū negatim. iō
obligat semp et p̄ semp. ē tū

ut dic̄ th. d̄ necitate caritatis
sc̄dm p̄paracōez animi ut sc̄z ho
mo habeat aim patum ad hoc
ut i singulari inimicū affectie
diliget si necitas occurret. S;
q̄ absq; necitatis articulo hō
hoc actu impleat p̄fectōis ē
et adhuc maioris p̄fectōis
si amōe elicto actu feratur di
lectiue i inimicū cū affectu vo
lendi sibi bonū potissime q̄n in
imicus actu offendit ut xp̄o i
cruce accidit. de hac materia
pleni? dicitur in p̄cepto quī
to d̄ homicidio. Decimovndeci
mo et vltimo diligere ē b̄m?
ex caritate corpa n̄ra et p̄xi
rū eis volēdo bonū. Sūt autē
corpi bona cibus. potus. aer.
gaudiū. tristitia. somn? vigi
lia. abstinecia. et tā p̄speta
quā adūsa i q̄ntū tlia deficiunt
sp̄irtui i quantum vero sp̄im i
v̄tutib; ipediūt. tlia et similia
non sunt bona corpi s̄ noci
ua q̄ d̄anatur p̄ talia eterna
liter vel ad illd̄ disponit. Item
quatuor dotes aie sunt optia
corpi que sine labore vie non
acq̄rim? Ex p̄missis oib; cō 8
clusiōem illā nota dōctoz cū
ter q̄ q̄zins quilibet oēs alios
hōies ex p̄cepto teneatur i ge
nere diligē sic seipm̄ id est ad
equale bonū. nō tū oportet ip
sū in quēlibet sp̄iali et equali
ex affectu dilectōis dirigē

Sed dubitatur cū multe alie sint cōdicōnes q̄b? mēbra xpi inuicē coniūgūtur p̄ter tactas ut r̄lacō vxoris ad maitū filij ad p̄re; spūalē. S̄b̄diti ad p̄latū discipuli ad mgr̄; a dñi ad suū a ecōuerso Cur de h̄is nō fit mēcō p̄ ab̄io. Rñ. bonauēdi. ij. i tercō q̄ oēs r̄ducūt ad p̄fatas ut p̄ma vxoris ad dilectōem sui Sc̄da ad dilectiōnē p̄ris carnal̄ dilcō p̄ris spūalis et p̄lati s̄it vltia duo ad dilectōnē domesticōz Sc̄do dubitatur vtz pater carnal̄ plus sit diligēd? patre spūali Rñ. ibidē Richar. in tercio q̄ sic. Quia licet pater spūal̄ maḡ det nō tñ ita vere ē causa b̄nificij q̄d ip̄edit cū nō det filio illud b̄nificiū nisi miserialit̄ Pat̄ aut̄ carnal̄ dedit filio esse nature sic causa efficiens et b̄nificiū nutritiōis a doctrine. hō nō tamē magnus debetur p̄ri spūali p̄t̄ statum b̄nificiū a etiam p̄t̄ subsidiū. Terco dubitat̄ an coniugat? pl? tenea- tur diligere vxorem q̄z p̄ntes Rñ. fm̄ thō. q̄ vxor coniūgitur viro ut vna caro. math̄. xix. erūt duo. i carne vna iō itēsi? diligitur vxor sed maior reue- rēcia est p̄ntib; exhibēda rōe p̄ncipij. Vnde in quibusdam magis debet vir assistē p̄ntib; q̄m vxori sed q̄ntū ad vniōem

carnal̄ copule a cohabitacio- nis relictis omib; adhxerebit vxori nō simplicit̄ relictis oi- bus qz nō h̄is que ad p̄ntes p̄tinēt quib; etiā subuenien- dū est. Quarto dubitatur an creaturas irracōnales licite di- ligere possim? Rñ. thomas i sū- ma q̄ nō tāq̄m ad ea ad que a micicia habeat̄ sed sic bona q̄ alij volum? inq̄ntum sc; ex cai- tate volumus eas conseruari ad honorem d̄i a vtilitatē ho- n̄i. Et sic etiā de? eas diligit Et h̄ p̄t; xij. grad? esse diligē- di Ex q̄ pat; q̄z male faciūt q̄ canes aues equos vestes pec- unia a huiōi pl? q̄m aiam v̄l cōp? in se vel in alijs diligunt

Quo ad secūd? p̄ncipale cui b̄ magis sit b̄nificiū Rñ. thō. in q̄rto di. xv. dicens. Et dicit philosoph? .ix. ethico. Illud facile nō est determiare p̄pter mltas diūsitates hōi a necērij tñ hoc est tenendum q̄ semper magis reddēdū est d̄bitū q̄m b̄nificiū impedēdū ut ip̄e dic̄ ibidē nisi ex p̄te altēa assist̄ ma- ior boitas v̄l necessitas. a ideo parētibus a propmquis et be- nefactoribus a eis a q̄b? spū- alia accipit hō magis d̄bet ele- mosinam facere si indigeāt et ceteris paribus meliorib; ma- gis a magis indigētibus. Et sic sc̄dm̄ has tres condiciones

debet gradus in elemosinis prestari
 tui scilicet secundum honestum. necessarium
 et debitum. affligere autem in singulis
 quoniam unum alteri eorum proferat est im-
 possibile quia singulares conditiones
 que attendende sunt: infinite sunt
 et non cadunt sub arte. Sed huius autem
 unctio docet et prudenciam consilium
 i hoc th. Quo ad. iij. principa-
 le queritur cum omnes debeamus? di-
 ligere. an etiam peccatores debeamus?
 diligere. Rn. th. 2. 2. q. xxiiij. et
 magis in. iij. di. xxix. In peccatori-
 bus duo sunt consideranda scilicet na-
 tura et culpa. Secundum naturam
 quam a deo habent capaces sunt
 beatitudinis. et ideo secundum naturam
 sunt ex caritate diligendi et sic de-
 beamus eos diligere scilicet optando
 eis vitam eternam pacemque et peccatis
 iustitiam. et alia bona ad vitam et-
 ernam promouenda. Sed culpa eorum
 deo est contraria et ei displicet et est
 impedimentum eorum salutis. Et ideo
 secundum illam considerationem sunt omnes
 peccatores odiendi. ymo pater et
 mater et filii et propinqui ut docet
 luce. xiiij. idem psalmus. Iniquos odio
 habui. unde gre. in palto. ex-
 ponens illud psalmus. perfecto odio
 odiam illos dicit Inimicos dei per-
 fecto odio odisse est et quod facti
 sunt a deo diligere. et quod faci-
 unt increpare. propter quod mores preme-
 re vite potest. Et secundum aug. in
 sermone quodam. Esto similis me-
 dico. medicus enim odit egritum

dicitur et ut liberet egrotum febrem
 persequitur. nolite amare vicia ami-
 corum vestrorum si amatis amicos
 vestros. Capitulum. iij.
 Oportet nunc quarto viden-
 dum est de dilectione proxi-
 mi ut cadit sub consilio de quo
 tractanda sunt tria scilicet tria per
 quod dilectio proxi-
 mi ad perfectionem tenet
 dit. Primo de extensione dile-
 ctionis fraternae. Secundo de in-
 tentione eius. Tercio de efficacia
 seu effectu eius que omnia ponit
 secundum th. li. de perfectione spirituali
 vite c. xiiij. xv. et xvi. Quan-
 tum igitur ad primum sciendum quod
 in extensione dilectionis proxi-
 mi est triplex gradus. Sunt enim
 quidam qui aliquos homines
 diligunt vel propter beneficia
 impensa. vel propter naturalis
 cognationis vinculum. aut civilis
 amicitie. Et iste dilectionis gradus
 deus terminis civilis amicitie coar-
 tatur. unde dominus dicit matth. v.
 si diligitis eos qui vos diligunt
 quam mercedem habebitis nonne et
 publicani hoc faciunt. Et si salu-
 taueritis fratres vestros tantum quid
 amplius facitis. nonne et ethnicus
 hoc faciunt. Sunt alii qui dilectionis
 affectum etiam ad extraneos
 extendunt dum tamen eis non inueniatur
 aliquid quod eis aduersetur. Et tunc
 quidem dilectionis gradus quodam
 modo sub nature limitibus coarta-
 tur. Omnis enim homo naturaliter

est ois hōis aic? qđ oñditur qđ aliū erratē i via dicit a a casu subleuat. sed qđ natūalit seip sū magis qm aliū homine; diligit: ex eadē rōne pcedit ut aliquis diligatur. a ei? contrarium odio habeat. ido csequēs est ut infra natural dilectionis limites inimicōz dilectō nō cō
b pretendatur Tercia aut dilectōis grad? ē ut dilectō p ximi etiā ad iimicos extēdat que qđ dilectōis gradū dñ? doc; math. v. dices. Diligite iimicos vestros bñfacite hīs q̄ odert vos. Et in hoc pfectio nē dilectōis dñmōstrat esse vñ ccludit sbdēs. Estote ergo pfecti sic a p̄ vester pfect? ē Quādo aut inimici dilectō sit necessaria: nō cōsulat solū in pcedēti capitulo patuit Qđ autē dilectō inimici sit sūma p; qđ in dilectōnib; alijs ad diligendū mouet aliqđ aliud bonum. puta v̄l beneficū exhibitū. vel om̄io sanguinis vel vnitas caritatis. aut aliqđ huiusmodi. S; ad diligendū inimicos nihil mouere p̄t n̄ solus deus diligūtur enim inq̄ntum sūt dei. q̄si ad eius ymaginē facti a ip̄i? capaces. Et qđ deū oib; alijs bonis caritas pfert nō cōsiderat certum boni detrimtum qđ ab hostib; patitur. ad h̄. qđ eos odiat: s; magis cōsi-

derat sinū bonū. si eos diligat vñ q̄nto pfecti? viget i homine caritas dei: tāto facili? anim? hōis flectit? vt diligat inimicū hoc de tho. Quo ad se cūdiū sciēdū qđ secūdo pfectio dilectōis p̄ximi cōsiderat fm itensioem amoris. manifestū est em̄ qđ q̄nto aliquid intēsi? amatur tāto facili? alia ppter ip̄m cōtēnunt. ex hīs ē que homo ppter dilectōem p̄ximi dimittit v̄l cōtemnit. cōsiderari p̄t an sit pfecta dilectō p̄ximi huiusmodi dilectionis p̄ximi triplex grad? inuenit. Sūt em̄ aliq̄ qui bona extēiora cōtēnūt p̄t dilectōem p̄xioz. dū ea v̄l p̄ticiat p̄xioz admittat v̄l totalit oia necitatib; erogāt p̄xioz. qđ videt apls t̄gē cū dicit si tradidēo in cibos paupū oēs facultates meas et Can. viij. dī Si dderit hō oēs sbam dom? sue p dilectōe q̄si nihil despiciet eā vñ a dñ? h̄ cōphē dē videt cū dicit math. xix. Si vis p̄cūs esse vad et v̄de oia q̄ hēs a da paupib; a v̄ei seqre me vbi oim bonorū exteriorū abdicacōem ad duovidetur ordinare. sc; ad dilectōe; p̄ximi cū dicit da pauperib; a ad dilectōe; dī cū dicit sequere me. ad idem etiā pertinet si quis damnum in extēioib; rebus pati non recuset ppter dilectōe;

dei a pri. unde apostolus comendat quosdam dicens Iob. x. Rapinā bonoz vrozum cū gaudio suscepistis. et pū. xij. Qui negligit dānū. ppe amīcū iustū ē. Ab hēnī dilectōis gōdū deficiūt qui de boīs q̄ hnt primis necitatē habētibz sb uenire nō curāt unde. j. iob. iij. Qui habueit sbstāciā mundi hui? et videt frem suū necitatē hntez et clausit viscēa sua ab eo: quō caritas dei manet in eo. Secūdū autē gōdū dilectionis est vt aliq̄s corpus suū laboribz exponat ppe prioz amorē cui? rei exēplum ap̄ls i se oñdit dicēs. ij. thessa. iij. In labore et fatigacōne nocte et die opantes ne quē vrm grauarem? Ad idē refertur Si q̄s tribulacōes et psecucōnes propter prioz amorem pati nō recuset. unde et apostolus. ij. cori. j. Siue tribulamī p̄vra exhortacōe et salute. Et ij. thi. iij. dic. Laboro vsq; ad vincula q̄si male opans s̄ verbi dei nō ē allegatū. iō oia sustico propē electōes ut et ipi salutē cōsequantur. ab hoc autē gōdū deficiūt q̄ s̄ delicis nō obmitterēt ā aliqd̄ incōmodi sustinerēt p̄ alioz amore. Cōsequos d̄i amos. vj. v̄ q̄ dormitis in lectis eburneis et lacuatis in stratis vris q̄ comeditis

agnim de grege et vitulos de medio armētū. q̄ canitis ad vocē psalterij sic dauid. putauerūt se habere vasa cāticū bibētes i phialis vinū. et optio vngēto delibuti et nō paciebātur sup d̄tricōe ioseph. et ezech. xij. d̄i. Nō ascendistis ex adūso neq; opposuistis vrs murū p̄ domo isrl. ut stāctis in plio in diē domini. Tercū autē gōdū dilectōis ē ut aliq̄s aiam suā p̄ frībuz suis ponat. j. io. iij. In hoc cognouimus caritatem dei qm̄ ille p̄ nobis aiam suā posuit et nos dem? pro frīb? aias n̄ras ponere. Vt hūc autē gradū dilectōnis intendi nō p̄t. vñ iob. xv. Maiorem hac dilectōnē nemo habet ut animā suā ponat quis pro amicis suis unde i hoc p̄fectio fratē dilectionis constituit. Tamē animā id est vitā corpalem non vitā anime que deus est q̄ aufert p̄ p̄ctm̄ mortale: ponere pro proximorū salute cadit sb necitate p̄cepti in ar. necessitatis puta si q̄s videret aliquē ab infidelib? seduci deberet se mortis piculo exponē ut eum a seductione liberaret. Sed vt aliquis extra hos casus necessitatis p̄ salute alioz rū mortis piculo se exponat pertinet ad p̄fectionem iusticie vel consilij Cui? exēplū

ab apostolo. accipe possumus
 qui dicit. ij. cor. xij. Ego autē
 libentissime impendar et sup
 pendar ipse pro aiab. vestris
 glo. pfecta caritas ē ut quis
 pat? sit pfratribus. mori ha
 bet aut quandā similitudinem
 mortis cōdicō seruitutis. que
 mors civilis dicitur ideo ad eā
 dem pfectōem dilectōis ptis
 nē videt. qd aliq̄s seipm serui
 tuti sbiciat ppter pximi amo
 rem et qd se mortis piculo expo
 nat licet h̄ pfectius videatur
 esse qd h̄ies naturalit magis
 mortē refugiunt. Omnia tho.

f Quo ad terciū cōsideratur
 etiam fr̄ne dilectōnis pfectō
 ex effectu. Quāto enī maiora
 bona pxis impendim? tāto p
 fectōr dilectō esse videt. sūt
 aut ēca hoc etiā tres ḡd? con
 siderandi. Sunt enī quidā qui
 proxis obsequiuntur in corpali
 bus bonis puta qui vestiūt ni
 dos pascūt fāelicos et alia ope
 ra misericōdie huiōi infirmis
 ministrāt que sibi dñ? rputat
 exhiberi. ut ptz Mat. xxv.
 Secūdo sūt aliq̄ qd bona spūa
 lia largiuntur. que tam nō ex
 cedunt condicōne humanam.
 Sicut qui docet ignorātē cō
 sulit dubitanti et reuocat erā
 tem de qd cōmēdatur Job. iij.
 Ecce docuisti plurimos et mā?
 lassas roborasti vacillātes fir

mauerit sermones tui et genua
 tremētia cōfortasti Tercio g
 sunt etiā aliq̄ qui dona spūalia
 et dona sup naturā et racōnem
 excedētia proximis largiunt
 scilicet doc trinā diuinoꝝ māi
 ductiōne ad deū et spiritualiū
 sacramētoꝝ cōmunicacionē qd
 h̄is donis fac mēcōne aposto
 lus gal. ij. di. Qui tribuit no
 bis spiritū et opat vtutes i no
 bis. Et secūda thessa. ij. cū ac
 cepistis a nob verbū auditus
 dei accepistis illud nō sūt vbi
 h̄im s̄ sicut est v̄are verbū dei
 huiusmōi igit bonoꝝ collacō
 ad singularē quādā pfectōz
 ptinet fraterne dilectōnis qd
 per hęc bona homo vltimo fini
 coniungitur in quo summa ho
 minis pfectō consistit. pfectō
 hęc ostēdit Job. xxxvij. vbi
 dicit. Nunquōd nosti semitas
 nubiu? magnas pfectas sciē
 cias. p nubes aut fm beatū au
 gustinū. sancti p̄dicatores i
 telligūt. habēt ille nubes sci
 tas subtilissimas scz p̄dicatio
 nis vias et pfectas ciencias
 dū se suis meltis nichil esse sci
 ūt qd ea qd pximis impendunt
 sup istos existūt Addit aut
 ad hęc pfectionē si huiusmo
 di spūalia bona n̄vni tantū
 vel duobz s̄ toti mltitudini ex
 hibēt. Quia fm philosophū
 bonū gentis pfectius est et

Simius q̄ bonū vni? hec omnia
tho. Capitulum Quintū

Quartū p̄ceptū q̄d p̄
mo loco s̄ p̄cepto di-
lectiois p̄ximi contine-

a tur Exod. xx. sic ponit. Hono-
ra patrē tuū et matrē tuā vt sis
lōgeuul sup̄ terrā. Vbi notād
p̄mo q̄ p̄ter patrē nostrū qm̄
quottidie iuocam? i oracōe do-
minica: adhuc triplices sunt
patres quos honoraē d̄tem?
Primo carnales s̄ Secōdo spi-
rituales p̄lati s̄ quoz numero
fuit ap̄tus dicens. i. corin. v.
Ego p̄ euāgelium genui vos
Tercō p̄tates tēpōales seu do-
mini. vñ sui naaman. m̄j. r̄gū
v. ei dixerūt. Pat̄ si rē grandē
dixisset p̄pheta certe facere de-
bueās. De p̄mis pentibz p̄mo
tria sūt notāda Primo quibz
motis filiū p̄tes debēt honora-
re Secūdo quibz modis hono-
rē debēt eis exhibere. Tercio
quottuplicat̄ cont̄ p̄ceptū hoc
b at̄gat peccat̄ Quātū ad pri-
mū q̄z stricte hoc mandatū sit
suādū d̄oz p̄mo violaciū d̄ra
maledic̄tō nā gen. ix. Cam s̄
ridēs p̄ris sui verēda i semine
suo maledēt? ē gen. xlix. Ru-
bē licz esset p̄mogenit? iacob
cū b̄ndictur? alijs isti dixit.
n̄ crescas quia ascēdisti cubile
p̄ris tui. Esau vnator et parū
in tabernacul̄ inhabitans be-

nedic̄tionē p̄mogeniture p̄-
didit quam iacob matrī obedi-
ēs inuenit gen. xxv. et xxvij.
Secundo idem suadet vite fili-
orū abbreviatio. nā deu. xxj.
Si genuerit homo filiū contu-
macē et p̄teruū qui nō audiat
patris vel matris īperium ap-
prehēdent eū et ducēt ad senio-
res ciuitatis illi? et ibi accusa-
bunt eū de comessacōibz luxu-
rijs et cōiuijs et lapidabit eū
ois populus sentēcia ē ibidē.
Sic duo filij teli cōrepti a pa-
tre nec emēdati fōtes vna die
occisi sūt in bello capta archa
i. re. ij. Tercio idem suadet
multiplex natorū benedic̄tio
nam hic in p̄cepto illo speci-
aliter longitudo viuēdi in p̄miū
p̄mittitur supple si filio valet
ad salutē vel ad cōmodū mai?
Si enim nō ad hoc valeret diu
viuere plaga esset diu viuere
nō p̄miū q̄z diu i peccatis viuē-
tes pei? dānat̄ Et p̄ oppositū
diu bene viuē b̄nficiū dei mag-
nū est Sic sem fili? noe q̄ pa-
trem honoraueāt. q̄ sem videt̄
fuisse secūdū multos melchise-
dech rex salē quē stat diutissi-
me vixisse vicz annis plusquā
sexcentos ex gen. xj. Qd̄ etiā
p̄z in b̄ndcōnibz ioseph q̄z p̄
omnibus filijs p̄dilexit eo q̄
obediens fuerat in arduis vt
patuit i exitu vltio ad pascua

versus fratres hic in quibus ioseph
 quanta materia paciencie castita
 tis. quanta potencie adeptus sit et
 semel eius per gen. xxxvii. xxxix
 b xli. et xlii. multipliciter. Quar
 to idem docet filiorum iudeorum et er
 ga parentes pia bonorum promissio
 a huiusmodi. nam dauid saul diu in
 persecucione mansit in eiusdem prin
 cipio sollicitate matrem et patrem et
 mandavit regi moab. j. R. h. xxii
 rehabitare cum liberis ad iustum
 patris eorum ionadap in perpetuum non
 bibent vinum domum non edificave
 runt seminare non serebant. vineam non
 plantauerunt et solum in tabernacu
 lis manserunt nisi in necessitate
 guerrarum. ieremie. xxv. iohannes pre
 cunctis israelitis laudat a deo
 Sic etiam perfectioris exemplar
 illud erat sedit illis scilicet parentibus
 Et in motus agonia de matre sol
 licitus virginem virginem comen
 davit ioh. xix. Quinto idem
 e docet paganorum multiplex eru
 dicio. ut docet valeius libro quinto
 per plura exempla. Nam filia quedam
 cuius mater carcerata et fame nes
 canda iudicis consensu obtinuit
 ut matrem visitaret per custodes
 tamen postquam quaesita ne alimentum affertur
 quam filia matrem diu lactans. tandem
 per custodes explorata est matrem a
 lere quod cum iudex precepisset vite
 matrem filie dedit in pietatis mu
 neratione et locutione. dicitur a popu
 lo ut alij scribunt. Item ibidem

valeius dicit de Cotiliano roma
 no qui cum a romanis pro scrip
 tus rex aliorum factus esset. et
 romanis nullatenus nec precio nec
 dotibus recalcari valeret. venien
 te ad eum de roma matrem statim
 a filio obtinuit romanis pacem
 Item ibidem de filio creti regis re
 fert quod cum filius eius mutus videretur
 ab alio quodam patrem debere occi
 di nec lingua nec vultu hunc pa
 trem esse demonstrare posset. in
 pietatis muneratione lingua eius soluta
 est et locutione est hunc patrem
 et alia clare eloquens in multorum
 stuporem. Sexto idem suadet
 creature irrationales celi aves
 Nam ut dicitur am. exameron. v. ci
 conie pie aves parentes senes nu
 dados. plura tegunt. fouent alios
 et nutriunt alimentis. Et ibidem dicitur
 quod admiranda est cornicis cle
 metia. Nam cum parentes per longam
 senectutem plumarum tegmine
 et alarum regimine morari conti
 git. cornices iuniores propriis pen
 nis eos fouent et colloco cibum pa
 sciunt. quam etiam parentes eorum senes
 cum eos fultro alarum suarum sub
 leuant et ad volandum exercet ut in
 pristinos versus membra dissueta
 reuocet et reducant ut dicit Bar
 thol. in de proprietatibus rerum. et so
 lum ut hystoriographi ponunt vul
 tures parentes fame perire sine
 nutu et ut refert vil. in de apibus parte
 scilicet a apes iuniores non in ope tamen

sed etiā infetucq̄ iuuāt m̄res.
S Septimo illud docet insen-
 sibiliū exēpla. vnde pe rauen.
 Tolle radiū a sole et non lucet
 Riū a fōte et desiccatur. tamū
 ab ābre et arefcet. mēbrum a
 corpe et putrescet. sic sepa fi-
 liū a dāuocōne paterna et iam
 nō est filius sed collega istoꝝ
 d̄ q̄b̄ d̄. vs a patre dyabolo
 estis et opa p̄ris v̄stri vultis
b pficere Quo ad. ij. p̄ncipa-
 le notād fm th. 2. 2. q. Cxxij.
 licz in hoc p̄cepto exprimat̄
 solum honoriatio p̄ntum in illa
 t̄n honoriatio intelligitur mā-
 dari susctacō corū et quicq̄d
 aliud a suis liberis ipsis debi-
 tum est Sic interpretatur x̄ps
 math. xv. et sup illo ephē. vj
 Honora patrē tuum et matrē
 tuam dicit glo. Iulm̄ paren-
 tes honotare idest obsequium
 pietatis et reuerēciā exhibere
 ac necessāia m̄strare Cōsistit
 aut̄ reuerēcia exhibēda parē-
 tibz fm alex. de balis in tribz
 Primo in affectu ut liberi pa-
 rētes amēt. eis bōa optent p̄
 eis orēt. et exis timeāt eos ac
 reuerēat et offensa; eoz caue-
 ant p̄pter ptatē quā a deo i fi-
 lios habēt quorū sūt p̄ncipia
 p̄ deū Secūdo consistit i signo
 exteriori et reuerēcia q̄ fit as-
 surgēdo. sup se locādo. verbū
 porrigēdo loquendi et similibz

Tercō consistit i effectu ut eis
 obediāt in oibus saltem que p̄-
 tinēt ad vtilitatē ac necitate;
 rei familiaris et que p̄tinent ad
 bonos mores q̄ saluti sunt ne-
 cessāia fm illud ephē. vj. Obe-
 dite filij p̄ntibz v̄stris in d̄no
 idest fm iusticiā et fidē d̄ni dei
 et coll. iij. Filij obedite p̄ntibz
 v̄ris in oibz idest ut p̄us expo-
 situm est Quarto consistit in su-
 stentacōne eoz fienda p̄ tria
 verbo p̄ cōsolacōes. facto per
 m̄stria corpalia vbi op̄ est
 et dono tpali qm̄ iustū enim ē
 q̄ p̄ntes pueros sbiles nutri-
 ant. tā dignū est ut filij fōtes
 p̄ntes debiles iuuent Dubi i
 tatur ēca hoc p̄mo vtrū homo
 magis debeat diligē p̄re; quā
 m̄re; hāc questioem mouet se-
 neca li. de clamacōm̄ vic; an
 fili; p̄ci; teneat alere p̄rem
 qm̄ matrē Sub hoc casu. Qui
 dā p̄ a pitatis captus ad fili-
 um mittit p̄ auxilio habēdo s̄
 m̄re ceca domi manēs nec ha-
 bēs aliud auxiliū qm̄ filiū eū p̄-
 cipit manere. eo q̄ vtrūq; iu-
 uāe n̄ possēt. qm̄ ergo iuuabit
 fili; Seneca fortiter ābas p̄-
 tes roborat s̄ n̄ soluit. legis te-
 t̄n r̄ndent in situr de patria p̄-
 testate i glo. q̄ cici; h̄at pa-
 tres alere q̄ ex legis p̄supcōe
 ut om̄nē pl; fili; sperat h̄re a
 p̄re. Et th. 2. 2. q. xxvj. ar. x.

dicit q̄ magis tenetur dilige
re p̄res; Quia dicit b̄t̄is iero-
sup̄ ezech̄. q̄ post̄ deū oīm pa-
trē diligēdē? ē p̄r. ⁊ postea ad
k dit de matre. Vbi notād q̄
ī istis cōpaciōib; ut q̄da; dicūt
quos th̄o. nō reprobat hoc q̄d
h̄ dicit̄ intelligendum est per
se ut vic; itelligat̄ esse q̄stio
de patre iq̄ntū pat̄ est. An sit
plus diligend; matre iq̄ntū
mat̄ est. p̄t̄ enī subdit th̄o. in
oib; huiōi tāta esse distancia
virtutis ⁊ malicie ut amicitia
soluatur v̄l̄ minuatur vt dicit
p̄h̄s. vñj. et̄h̄. Et idō ambro-
diē. q̄ boni domestici sūt mal̄
filijs p̄ponēdi. sed p̄ se loq̄ndo
pat̄ magis diligēd; ē q̄; mat̄
Amāt̄ enī p̄r ⁊ m̄r ut p̄ncipia
q̄dā natural̄ origis. pat̄ autē
h; excellēcōrē p̄ncipij racōem
q̄m mat̄ q̄; p̄r est p̄ncipiū per
modū agētis. mater autē per
modū paciētis ⁊ mateie Et idō
p̄r p̄ se loquēdo est magis dili-
gēd; Tñ h̄ spēs amicitie de q̄
nūc loquim; ē amicitia q̄ d̄bet̄
patri ⁊ matri fm̄ gn̄acōnis ra-
cōem. est ei alia spēs amicitie
q̄ diligēd; amātē Alia q̄ gn̄an-
tē p̄r ia spēs possūm; pl; diligē
vñj. secūda spēaliū Nā m̄res
naturalit̄ plus diligunt filios
q̄m p̄res p̄t̄ tres rōes p̄r. mo-
q̄ plus laborāt in eoz genera-
cōe vñj ponūt ibi magis de suo

Secūdo q̄; magis sciūt q̄ sūt
sui filij q̄m p̄res. Tercō q̄; sta-
tū natos secū tenēt ⁊ nutriūt.
nō aut̄ p̄res sic ⁊ sanguīeos
cū q̄b; magis nutriti sum; v̄l̄
cūfati āpli; diligim;. q̄; amicitia
naturali adiungitur amicitia
socialis. Et hoc totū redit
ad hoc q̄; pl; p̄t̄ mat̄ de suo ī
filio q̄m pat̄. sed plus d̄ eo q̄d
filius est ponitur a p̄re quam a
matre. q̄; pater dat virtutem
formatiua q̄ est dispositio ad
nobilissimā aie rōal̄ fōmā. ma-
ter vero mateiā. ⁊ idō natūa-
lit̄ h̄ plus p̄res; diligit. ⁊ san-
guīeos ex p̄te p̄ris hoc d̄ th̄o

Dubatur secūdo an filij ⁊
filie in reuocacōe v̄toz a p̄n-
tib; attēptatis deant obedire
Rñ. fm̄ th̄o. 2. 2. q̄. lxxxviii. q̄
filij ⁊ filie s̄b p̄ntū v̄l̄ tutoz d̄
gētes tutela sūt ī statu tripli-
ci Quidā q̄ nōdū h̄nt v̄l̄ū racō-
nis. ⁊ tales q̄ntūcūq; ante osi
non possunt aliquid v̄uere. q̄;
non possunt deliberare Alij aut̄
sunt q̄ ante annos pubertatis
id est masculi añ d̄cimumq̄rtū
annum femelle añ duodecimū
attigerūt v̄l̄ūm rōis Et tales
p̄nt̄ q̄ntum in ipsis est v̄uere
sine p̄cto. sed v̄tū eoz p̄t̄ irri-
tari p̄ p̄ntes. quorum cure re-
manent adhuc b̄iecti. que re-
uocacō ecīā sine p̄cto fieri p̄t̄ a
p̄ntib; v̄l̄ tutoib; Rō q̄re nati

uuentes non peccāt q̄ iplici
te sb̄intelligitur si p̄ntes con
senserint. Racō quare p̄ntes
reuocādo nō peccāt q̄ vtūtur
iure suo. Quātūcūq; tñ p̄fati
filij añ ānos pub̄tatis sint do
li capaces nō possunt obligari
voto solemn̄i religiōis p̄pter
ecc̄ie statutū qd̄ r̄spicit id̄ qd̄
in pluribus accidit. Tercō sūt
qui uuent post annos pub̄ta
tis et tales si sūt libere cōdicō
nis q̄ntū ad ea q̄ sūt sue p̄te
statis et sue p̄sone p̄nt se obli
gāe voto religiōis v̄l simplici
v̄l solēni sine v̄lūtate p̄ntū. et
eadē rō ē de alijs votis et cōtra
h̄ere p̄nt non sūt aut̄ sue p̄
testatis tales semp̄ quo ad di
spensacōem domesticam. idē
co non possunt aliquid uouere
quod sit ratūm sine cōsensu pa
m tris. Dubitatur. iij. an filij
teneatur obedire p̄ntibus cā
nalibus q̄ntū ad oia. Rñ. th̄o.
qd̄li. ij. q. v. ar. j. q̄ non sed in
quibusdā. nā cū obediēcia p̄re
lato debeat̄ ad illa se exten
dit debitum obediēcie ad q̄ se
extendit ius p̄lacōnis. habet
aut̄ p̄ carnalis ius p̄lacōnis i
filiū. p̄mo quidē q̄ntū ad dome
sticā cōsuacōem. Sic enī ē p̄
familias in domo sic rex i reg
no. vnde sicuti s̄bditi regis te
nentur obedire regi in h̄is q̄
p̄tinent ad gubnacōez regni

ita etiā filij et aliij domestici te
nentur obedire p̄rifamilias in
h̄is q̄ p̄tinet ad dispēlacōem
dom̄. Secūdo q̄ntū ad mox
disciplinā. vnde apostolus dic̄
heb. xij. Patres quidem carnis
nostre habuimus eruditores
et obtēperabim̄ eis. Debet ei
p̄ filio etiā disciplinā ut p̄s
dic̄. In h̄is ergo tenetur obe
dire filius patri carnali et non
in alijs. vnd̄ illud coll. iij. Filij
obedite p̄ntibus v̄stris quo ad
omnia. intelligitur omnia ad
q̄ se ius p̄lacōis extēdit idē etiā
nō exhibet irreuerēciā p̄ntibus
qui eis non obedit in h̄is in q̄
bus eis obedire non tenetur.

Quo ad. iij. p̄ncipale patet n
ex p̄missis q̄ multipliciter nati
peccāt cōtra h̄ p̄ceptum in p̄n
tes. Primo qui parētes irridēt
paupes aut̄ d̄biles. terreat
hos maledictō cham gen. ix.
Secundo quidāz p̄ntes duris
verbis contristāt cōtra aposto
lū dicentem. j. th̄i. v. seniore
ne increpauis sed obsecra ut
patrem. iuniores ut fr̄es. an
ut matres. iuuenulas ut sor
res in omni castitate. Tercio
aliij parētibz maledicunt cō
illud exodi. xxj. Qui maledixe
rit patri et matri morte moria
t̄. Et exod. xx. Qui maledixe
rit patri vel matri extinguetur
lumē ei? in medijs tenebris et

moriet' i pētis suis et. Quar-
 to q mortē parētum suoz op-
 tant ex eoz odio aut appeti-
 tu hōis v' hereditatis. vñ pū-
 bioz ix. Qui affligit patrem
 et ignominiosus et i felix. qn
 to q pntib' paupib' v' idigē-
 tibus non ministrat p posse cō-
 tra illō eccl'asticū tercō fili sus-
 cipe senectā p'ris tui et si d'fice-
 rit sensus ei' p sapiēciā v' im-
 paciēciā; sup' veniam da illi
 Sexto q non obediūt s' p tūe
 r'alcitrāt i hīs vic' q p'inent
 ad patris imperiū q iubētur la-
 pidai vbi sup'. Septimo q ma-
 nus violentas in eos iecerint
 Cōtra quos exodi. xxi. Qui p-
 cussit patrē vel matrē mōte-
 moriatur Octauo q parētib'
 defūctis p suffragia nō sbuei-
 unt cōtra quos puer. xix. Qui
 affligit p'rez erit ignominio-
 sus et i felix Dubitat' p' q're
 huic p'cepto additur p'missio
 p'mij pl' q'z altei mādato R'n-
 fm alex. de halis i suo tercō et
 alios p'mo ut ad sustētacōem
 pntū alicerent' filij ex p'mio
 quēadmod' pntes alliciūt' ad
 nut'cōem filioz ex natura Se-
 cūdo q' ogriū ē ut vitā p'telā-
 tes i pntib' filij tales eccl'ā res-
 cipiāt lōgitudinē vite i seipis
 Tercō q' p'cepta dāt' d' eis q' i
 q'busdā hō n' incliatur aut mo-
 dici. Sed ad subueniēd' filijs

pntes inclinat' multū et econū-
 so modicū Idō necē fuit māda-
 ri sic videm' eccl'ā q' trūc' pui-
 det tamis n' tam' trūco. Corp' q'
 mēbris n' mēbra oia corpi. sol
 radio nō radius soli. fons riuo
 nō riuus fonti Dubitatur p
 secūdo vtz aliq's p'cepto p'ris
 possit cōpelli ad mat'moniū cō-
 trahēdū R'espō. th' iij. scrip-
 distinctōe. xxix. ar. vl. Cum
 in mat'monio sit quedam serui-
 tus ppetua: pater n' potest co-
 gere filiū ad mat'moniū per p'
 ceptū cū sit libere d'icōnis sed
 p't eū inducere ex racionabili-
 cā. et tūc sic se h'z fili' ad cā;
 illā ita se h'z fili' ad p'ceptum
 p'ris ut si rō illa cogat d' necita-
 te v' d' hōestate et p'ceptū filie
 cogat alias nō h'c th'. Du q
 bitat' t'cō vtz i vitis pntib' fi-
 li' possit itare religionē R'n-
 th'. q'bli. ix. q. v. ā. j. distiguēd'
 ē q'z a iste q' h'z p'positū itadi re-
 ligiōez videt se i seculo nō pos-
 se viuē sine p'cto mōtali v' nō
 de facili Si tim'z sibi de piculo
 p'cti mortal' cū magis teneat'
 salutē aie sue puidere q'z cōpa-
 li necitati pntū n' tenet' in sclo
 remanere Si aut' videt se pos-
 se i seculo cūsa' absq' p'cto ad
 huc distiguēdū est q'z aut sine
 eius obsequio pntes nullo mo-
 do viuere possunt et sic tenetur
 eis fuisse et alia q'pa p'fectōis

premittē a peccaret eos dimit-
tēs. si vō sine ei? obsequo pnt
pntes aliqliter viuere nō aut
honorifice non pnt h tenetur
opera pfectōis dimitte. sec?
aut ē in illo qui iā religionem
intrauit quia cum iā sit mortu-
us mūdo ppter pfectōem so-
lutus est a lege qm mūdānis
obsequiis pntib? tenebatur
fm doctrinā apli ro. vii. i ill
aut spūalib? puta orōnib? et
huiōi eis tenetur fuire Et hoc
qđ dictum est de introitu reli-
giōis pnt dici etiā de obsequi-
a virginitatis et de alijs opa-
cōnib? pfectōnis. hęc thx. du-
bitatur. iiii. vtz ille cui? pat
non pnt sustentari a filio nō tra-
hendo accipiat dotem vñ pnt
nutrire possit. teneatur attra-
here ut pnt sustentet. Rñ. thx.
eodē ar. Casus ppositus nō vi-
detur de facili possibil. vix enī
contingere pnt quī quis pntes
sustentare possit absq; mīmo-
nī contactu saltem manibus
opando et mēdicādo. Si tñ h
ctigeret esset idē iudiciū de v-
ginitate seruāda in isto arti-
culo a d alijs pfectōis opacō-
nib? sic ē de introitu religiōis
ut pnt dēm ē. hęc thx.

Capitulū Sextum

Et honore secūdo patri
vīc? spūali exhibēdo
vidēda sūt ea p̄rio vi-

debitur qm stricte mādatū sit
platis spūalib? obedire. secū-
do in quib? sint et qliter hono-
randi. Tercō quot modis ēca
eos hoc pceptum non seruetur

Quātū ad .j. notād q pat a
spūalis est quicūq; platus re-
gēs in spūalib? aliqūe quē do-
ctrina euangelica gnauit vel
h? nutrire p̄serti si eucaristie
sacramētum vel alia sibi mini-
strat spūalia. vt sūt papa
epus plebā? a vices eoz gerē-
tes ofessores p̄dicatores ab-
batisse p̄ouisse vñ apls. j. cori.
v. Ego p euāgelii genui vos
de hīs in telligitur illud mā-
datū apostoli obedite p̄positis
vestris a subiaccete eis. ipi ei
p̄uigilāt quasi rōez p aiabus
vris reddituri ut cum gaudio
hoc faciāt nō gemētes. d hīs
xps ait luc x. qui vos spernit
me spernit. Et ut nō solū vōis
sī etiā malis obedire debeam?
docet math. xxiiij. xps vbi sic
dicit ihesus locutus ē ad turbas
et ad discipulos suos dicēs. sū-
p cathedrā moyse sedebūt scri-
be a pharisei. Oia ergo que ū-
q; dixerit vobis fuatē a facite
scdm vōo opa eoz nolite face-
re. dicūt enī a nō faciūt. et ad
id debuit apte Exēplū i vital
patz vbi dicit q ad quendā so-
litariū venit qdā p̄sbit cuius-
dam basilice vt consecrar et ei

oblatiōem ad omniūcādō. quidā
 autē venit accusans sacerdotē
 apud solitariū. venit ergo p̄
 sbiter quadā vice volēs conse
 crare oblatiōem id est celebra
 re missam. S; solitari; pulsā
 ti non aperuit et sic sacerdos
 discessit et vox ad solitariū. Ec
 ce tulerūt sibi hōies iudiciū me
 um. Et fact; ē velut in excessu
 mētis solitari; videbat q; q̄si
 puteū aureū situlā aureā et u
 nē aureū aquāq; valde bonā
 haurire autē vidit quidā lepro
 sū et refūdētē in vās vidit igi
 tē h; solitari; et cupiebat bibē
 si noluit p̄p̄ leprosu q; hausit
 Et vox. cur nō bibis. nam isto
 solū hausit nichil ignauit. Ex
 p̄gefact; solitari; misteriu i
 tellexit et mittēs p̄ sacerdotē sic
 p̄us erat solitus ab eo oblatiō
 nē sūpsit. Sed queritur in q
 b; layci teneātur suis p̄latis
 ecclesiasticis obedire. R̄ndet vl.
 li. vj. tit. iij. ca. xv. Layci non
 tenēt p̄latis ecclesiasticis ob
 edire nisi in hīs ad quorū obser
 uaciā se i baptismo obligauē
 rūt sc; ut teneāt verā fidem
 cū opib; et abrenūciāte satha
 ne et omnib; pompis et opib;
 ei; et p̄ cōsequens quantū ad
 omne peccatū vitandū et spū
 ale bonū p̄sequēdū. In alijs au
 te; actibus non s̄bduntur eis
 n̄ quantū ad ista p̄tinere seu re

ducipnt. Quo ad secundum c
 p̄ncipale notādū q; honor de
 bit; p̄latis ecclesiasticis p̄ ml
 ta est exhibēdus p̄mo ut bonū
 eis corde optem; et nōmūq; p̄
 eis orem; ne p̄pter peccata s̄b
 ditoꝝ p̄lato gratia verbi dī
 s̄trahatur. q; dicit gregoi;
 sup ezech. ome. xij. Aliqñ p̄
 ter malos auditōes hōis tolli
 t̄ s̄mo doctoib; aliqñ v̄o p̄p̄
 bonos auditores dat s̄mo doc
 torib; etiā mal. Beniuole val
 d se habuit dō erga letalē mi
 micū saulē p̄us v̄ctū regē et
 iā a dō abiectū n̄ obstāte q; i
 r̄gē iā v̄ct; esset dauid. q; ei
 saul v̄ct; dñi fuit māsuētis
 sime se ad eū habuit dauid ut
 pt; p̄mo R̄nd ca. ml̄tis. q̄nto
 pl; ad sacerdotē eccie septēpli
 cit̄ deo cōsecratos nos beiuole
 h̄re dēm; itē aliqñ p̄p̄ peccā p̄p̄
 de; p̄mittit r̄gre p̄p̄ctā. iob
 xxxij. q; eū sic p̄plus sic sacer
 dos. et sic su; sic et dñ; ei; p̄sa
 ie xxxij. g. ad h; malū cuitādū
 optās s̄bditis est nedū pastor
 p̄ abrupta ḡdit̄ grex in p̄ci
 pitium labatur ut greg. dic
 Sc̄do sub diāstude dñt ut
 bōa s̄ p̄latis dicūt et eos h̄rēt
 vl; d̄ eoz mal; taceāt n̄ vbi locū
 h; fr̄na correctō et mō licito
 spēat̄ em̄da. rō q; illō ad quē
 lib; fieri d̄bet ergo plus c̄ra p̄
 latum. nam de omni v̄bo cōso

reddituri sum? racōem ut veritas ait q̄ntopl? d̄ malo a p̄lato d̄trahēdo. alias nichil seq̄t nisi ifectō populi et p̄ctm p̄m
• Tercō tenentur subditi eis ad reuerēciā gestū p̄pter excellēciā status eoz a dignitatis a tales fm̄ magis a mi? vñ apl's. j. thi v. Qui bñ pre sunt p̄sbiteri duplici hōre dig habēt maxime q̄ laborāt i verputa decimis et oblacōibus d̄nibz hōrandi sunt p̄lati eccia s̄libz a doctrina Quāto d̄ois a obuē ac alijs eoz viribz q̄ talia sunt eoz stipendia ad sustentacōez vite eoz d̄diata. Et illō p̄bat apl's. j. cori. v. p̄ fata v̄ba imediate s̄bd̄s. scriptū ē n̄ ifrenabos bouis trituantis. dign? ē enī operarius mercede sua vñ a matb. x. idē d̄i dign? ē operarius cibo suo hoc enī dixit q̄n misit discipulos ad p̄p̄is sedū populis v̄bo a s̄monibz. Racō ē q̄ infinitū sūt meliora sp̄ūalia t̄palibz. j. cori. ix. Si nos vob̄ sp̄ūalia seminamus n̄ magnū est si nos carnalia v̄ra metamus. Quāto debēt hōnorari i mādatis q̄ p̄cipiūt ut invitādis excōmunicatis suandis festiuitatibz a huiōi Quoad. iij. p̄ncipale notād q̄ tot mod̄ et plurimis p̄t delhōnorari p̄latus ecclesiasticus quot modis hōnorari.

Primo iudentes p̄latis q̄ ad p̄sonā. Secdo q̄ eis detrahunt leuiter et multiplicat infamando v̄l maledicūt d̄ illud apli actur. xxij. p̄ncip̄ p̄li tui nō maledices. Tercō q̄ eos gestibz d̄honestāt sine rōnabili cā ut cū eis ludētes illicite luxuriātes Et sic chā verēda mox p̄noy a d̄fectuosoz d̄tegetes d̄ illud exodi. xxij. D̄ns non detrahes a p̄ncipem populi tui nō maledices. Quāto q̄ eis debita i decis oblacōibz et alijs s̄trahūt a iuribz eoz cōt̄ illō mal. iij. dicit d̄n? iferte oēs decimas i hōreū meū ut sit cibus in domo mea Et ecci. xiiij. Fili si h̄s bñfac tecū a d̄o dignas oblacōes offer. Quāto q̄ p̄cepta p̄latoz d̄tēnūt in h̄is in q̄ b? obedire tenētur ut in excōmunicacōibz suādis p̄cipue scēmris eccie Et qui diebz d̄n̄icis cōtēnūt audire missas et alijs festiuitatibz et interesse d̄ms fm̄ eccie ordinacōez a p̄cepta et ieiunia ab eis rite iussa trāsgrediūt

Capitulum. viij.

Et tercō p̄re vicz p̄lato seculari hōrādo tria p̄nētur P̄rio q̄m necē a rōabiliē sint hōnorandi. Secūdo i q̄bz sint hōnorandi. Tercō quot modis d̄ eoz hōnorē fiat a d̄tra hoc p̄ceptū Quāto ad. j. notandum q̄ p̄es

seculariū personarum sūt omnes videlicet qui gubernare habent aliquē v̄l aliquos de secularibus i foro eorū dē. Sic igitur paterfamilias ē pat̄ vxoris filioꝝ. fāuloꝝ ⁊ domū ihabitāciū. sic p̄nceps vel signifer seu capitāe? pater ē s̄bditorum sibi. sic magister suorum scolariū. Et rex suoꝝ i r̄gno et consiliū cū magistro cuius oim cuius. Subditos autē obedire q̄ necesse sit suis p̄latis et p̄rib? p̄fatis. p̄mo docet p̄mo impat scriptura. secūdo scōꝝ exēpla. Tercō p̄bōꝝ documēta. Quāto etiā irrōnaliū scā. ⁊ q̄nto n̄ b̄ sciētiā regimēta. Nā q̄ ad p̄mū xp̄s ait Reddite que sūt cesaris cesari Math. xxij. hic petrus. p̄m i pet. ij. dicit. S̄bie et i estote omni hūane creature pp̄ deū siue r̄gi quasi p̄cellēti siue ducibus q̄i ab eo missis ad vidētā maloꝝ laudē vero bonoꝝ. paul? etiā di. rō. xij. q̄ ptati r̄sistit si odiacōi r̄sistit docēt. ij. illō scōꝝ exēpla nam xp̄s ēbutū p se ⁊ petro ex piscis misitio ēbut mat. xvij. nec pilatū p̄latū v̄l iudicē xp̄s negavit cui ait nō h̄res i me ptatē v̄lā n̄ tibi datū fuisset d̄sup ioh. xix. pau. ad cesareꝝ appellavit ⁊ iudices iuocavit i fides ut p̄ actur. xxv. mauci us cū suis socis ydolatis d̄y o-

eleciō ⁊ maxiano ipatoib? militare n̄ remitt vbi d̄o v̄o n̄ c̄ r̄iū ipavit Ex q̄b? eē ptz q̄ tā mal? q̄? bois p̄latis obediēdū ē ut p̄ p̄cedētia Et p̄ dauid q̄ venēat? ē saul n̄ dū depositum publice p̄ deū v̄l p̄lm. vñ p̄ma pet. ij. serui s̄bditi estote i tiorē d̄nis ⁊ n̄ tm̄ bois ⁊ modestis s̄ etiā discōl? ptz f̄cio p̄ p̄bica documēta nā aistoteles yconomicoꝝ libꝝ p̄ regimē dom? Et libros politicoꝝ p̄ regimē ciuitatū et r̄gnoꝝ elegātissimē d̄scripsit sic plūa exēpla ponit valeri? ⁊ ceteri docz idē q̄ r̄to tā bestialiū h̄im q̄ irrōaliū vita. vidē? ei p̄dōes vni obedi re. sic et latrōes q̄ sine obediētia nulla par p̄seuēat sic galli? gallias r̄git gr? grues rex apū apes ⁊ caput mēbra i corpore ⁊ t̄lia exacte suis p̄latis obediūt. Quinto idē ptz etiā in nō sciētib? in toto etiā vni iūso de? ordiavit ignobiliōa d̄bere obedire nobilioꝝibus. sic angelus p̄ est h̄i aia corpi celestia terrenis et h̄iūdis luna ⁊ omi terre cū suis vegetabilibus p̄ est sol Quo ad. ij. p̄n d̄ cipale notādū q̄ s̄bditi seculares debēt in quicq̄ honorare suos p̄latos. primo bona eis optādo ⁊ d̄m p̄ eis orādo vñ. j. thi. j. Obsecro fieri orōes p̄ p̄rigib? ⁊ h̄is q̄ i s̄blitatē sūt

Et baruch. j. Orate p̄vita na
buchodonosor. Rō ē q̄ p̄pter
p̄cta ppli aliq̄n p̄pocrita dat̄
popul̄. Et sm̄ greḡ. q̄ p̄lati
aliq̄n nō cōrigūt populū. Id
circo ip̄i p̄lati in fatuāt et pec
cāt et plus punit̄. ij. re. vlti
mo vbi d̄ de dauid qui pecca
uit et tñ popul̄ punitus fuit.
orare ergo oportet p̄ p̄latis
Secūdo honorādi sūt verb̄ ut
bōa d̄ eis s̄bditi referāt Rō q̄
q̄ illud nō fit plus ei? recal
citat etiā illicitis et sic turbat̄
respublica. Et sepe ea q̄ appa
rēt malefacē vel obmittē pla
ti ip̄i talia emēdare nō valent
vl̄ plus iudicās errat temēa
rie iudicādo iō paul̄ ait ac tu.
xxij. Scriptū ē p̄ncipē popu
li tui non maledices. Tercō de
bēt gestib̄ honorari sessiōib̄
et alijs licitis. j. pe. ij. Deū ti
mete i gē honorificate. quicq̄
eni ei f. t̄ dō fit a q̄ om̄is ptās
Quāto sūt p̄latis tributa dā
da exactōes licite p̄republi
ca theolonea et steure. q̄ sine
t̄lib̄ cūib̄ s̄bdit̄s prudētes
s̄siliarij officiales ciuitatis et
stipendiarij ā milites sua offi
cia s̄l et laborādo p̄victu face
re n̄ p̄nt i dō. j. cor. ix. Quis mi
litat stipendijs suis vnq̄. Et
ro. xij. Reddite oib̄ debita
cui ē butū ē butū cui r̄ctigal
r̄ctigal Quāto obediēs ē p̄

latis in h̄is i q̄b̄ sūt aliq̄ eoz
s̄bditi eis ut milites capitāe
o i reb̄ bellicis: f̄ilia p̄f̄āli
as i d̄estis. Ciues s̄siliarij
i ciuilib̄. Idō tho. 2. 2. q. ciiij.
q̄rit: an s̄bditi teneant̄ p̄latis
in oib̄? obedire. Rō q̄ nō s̄ i
h̄is vbi sūt p̄lati et s̄bditi eis
altricti. vñ p̄mo s̄bditi nō te
nentur obedire ei q̄ vsurpasset
d̄nium sibi n̄ p̄pter scādālū vel
mai? malū vitādū: obediēdo ta
mē i licitis nō q̄s peccar; Nec
secūdo s̄bditi tenētur obedire
p̄latis vbi ip̄etāt vnum et alter
maiō p̄latus sub quo ē p̄mus
iub; aliud. Est enī reglā a b̄tō
aug. manans q̄ duob̄ p̄latis
cōtraia p̄cipiētib̄? obtpād est
maiori intellige in licitis Ter
cio nullus s̄bz obedire vbi p̄la
tus iuber; aliqd̄ qd̄ p̄m esset.
q̄ cū de? h̄ phibeat p̄ p̄cedē
tē regulā q̄ ē oim̄ d̄ns: deo est
obediēdū Tñ sc̄bz ray. et alios
plurios q̄ sūt s̄bditi non dico
aici vel nō s̄bditi tales s̄bditi
q̄n dubitāt aliqd̄ esse illicitū vl̄
licitū debēt p̄lato obedire n̄ es
set tale quid i q̄ nullo mō esset
excusabil̄ ignorācia. puta cō
āticulū fidei p̄cepta vel phibi
cōes vl̄ genēale statutū ecc̄ie
Racō ē q̄ dubia sūt i meliorē
ptē interpretāda. Quarto f
s̄bdit? non tenetur obedire
d̄no vel p̄lato si p̄cipiat ei i q̄

nō s̄bditur ei puta si intromit
teret se de actibz anime iterio
ribus. vnde seneca li. iij. de bñ
ficijs Erat si quis estimat ser
uitutē in totum hōiem descen
dere ps eius melior id est aia
excepta ē. Cōpa ob noxia sūt
a ascripta dominis. mens qdē
est sui iuris. Ideo dic̄ osequen
ter t̄lx. In h̄ijs que ptinēt ad
interiorē motum volūtatis hō
non tenetur hōmī obedire. s̄ in
h̄ijs q̄ per corp⁹ exterioris sunt
agenda nec in talibus om̄ib⁹
Quinto igitur in h̄ijs etiā q̄ p
corp⁹ exteri⁹ sunt agenda hō
nō tenetur hōi obedire in oib⁹
talibus. q̄ nō in h̄ijs q̄ ad na
tura corp⁹ ptinent sed soli dō
quia in ista pte om̄es hōmīes
natura sūt pares puta i h̄ijs q̄
ptinent ad cōp̄is sūstentacō
nē a plis gñacōem vñ nec te
nētur sui dñis nec filij pntib⁹
obedire de mat̄moio cōtrahēdo
vel virḡitate seruāda. aut ali
quo hūiōi. Sed in h̄ijs q̄ pti
nēt ad dispensacōem actuū a
rex humanaz tenet s̄bdit⁹
suo sup̄iori obedire s̄m rōnez
sup̄ioritatis. Sic miles duci
exercit⁹ in h̄ijs que ptinēt ad
bellū. h̄ d̄ t̄lx. Quātū ad ter
ciū p̄ncipale pt̄z ex p̄missis q̄
m̄ltiplicat̄ s̄bditi faciūt cōtra
hoc p̄ceptū de honorando p̄la
tos. P̄rio eis mala fauendo v̄l

p̄ eis nō orādo. cū tamē p̄ em
nibus orādū sit p̄ orōnē domi
nicā Secūdo qui eis detrahāt
vnde exodi xxij. dñs nō detra
hes glo. iudicib⁹ Tercō qui si
ne timore et reuerēcia sūt ad
eos c̄t̄ illō ro. xij. p̄nceps dei
minister est tibi hōiū. Si au
tem male fecerit time. nō em̄ si
ne causa portat gladiū. a pt̄z
pauca. S̄bditi estote nō solū
p̄p̄t̄ irā s̄ etiā p̄pter consuetū
Iđo em̄ tributa p̄statis Quā
to q̄ eis debita t̄buta stipēdia
stearas s̄btalūt tales p̄tan
to sūt peiores q̄; fūes p̄ q̄nto i
plūes q̄s peccat quos p̄uat is
te q̄ s̄btalhit p̄stātes etiā t̄bu
ta talia n̄ p̄dūt s̄ t̄āto pl̄z me
rēt q̄nto rē cūez id ē dīnā pl̄z
q̄; p̄p̄am curāt Vbi pt̄z quoz
dā modica caritas q̄ iūiti sunt
ad talia Quinto q̄ eis s̄belliant
p̄mo p̄ca? deo. vñ ea que cōtra
p̄lato s̄ fiūt de? sibi fici dic̄ ut
patet numeri. xij. vbi p̄plis
d̄i murmurasse cōtra moysen et
aaron Attamē de? ait vsq̄q̄
detrahāt michi omnis popul⁹
iste quousq̄ nō credet michi a
ibidē. vsq̄q̄ multitudo h̄c p̄s
sima murmūat c̄t̄ me. Sic. j.
R̄nō. viij. q̄n samuelē iudicem
p̄plus petiuit ut regē eis dar̄z
dñs ait nō te abiceerit s̄ me ne
regnē super eos Sequitur
p̄ceptū quitū sc̄z Non occides

Sequitur Præceptum
Quintum scz Non oc-
cides. Capitulum primū

Receptū Quintū est
Non occides De quo
tria principaliter sūt
vidēda Primo de homicidio
in se Secundo de causis homici-
dij. videlicet proximis et pro-
pinquis q̄ sūt. ita inuidia. odi-
um. detraction. et alie filie inui-
die Itē recōciliacōis obmissio
et fraterne correctōis que oia
causa sūt vl̄ esse p̄nt homicidij
corpis vl̄ aie. et hic phibētur
Tercio de scādalo et d̄ derisio-
ne. que occasio sunt occisionis
anime et corpis. De homicidio
in se tria ponentur Primo quō
iuste q̄s occidē possit. et quot
modis iniuste Secundo quo-
mō alie lesiones corporales etiā
sub hoc præcepto prohibētur.
Tercio de hijs que valent ad
fugiēdum et detestandū homi-
cidij **Quātū** ad primum no-
tādū s̄m t̄lx. 2. 2. q̄. lxiii. q̄ du-
plex ē occasio. q̄da; iusta. alia
iniusta hic phibita. Ad occi-
sionem iustam hōis tria requi-
runtur. Primo causa iusta vt
q̄s occidatur p̄ culpa. p̄ quaz
talē mortem et occisionē meru-
erit. vñ exodi. xxiij. maleficos
ne patiaris viuere. Secundo
ordo vt fuerit in occasione iu-

ris dō et maxime q̄ hūiōi oc-
cisiō iubendo vel exequendo fi-
at ab eo qui habet auctoritatē
tē legitime ptātis ut iudex vel
p̄lat. vñ numeri. xxv. homicida
s̄b testib; p̄iuetur Et deu. xxi
Fili; iobediēs p̄ntib; iubetur
ad seniores ciuitatis et ad por-
tā iudicij duct. Ro. xiiij. q̄d iu-
dicas alienū suū dño suo stat
aut cadit. Tercū requisitum
est iustus animus ita q̄ iudex
mandās et m̄ster exequēs oc-
cidat p̄t bonum finē et recta
intencōne ut p̄pter cōsuacōem
iusticie et correctōez culpe. vñ
deu. xvj. q̄d iustū est iuste exe-
q̄ris. Iudex igitur vl̄ p̄nceps
vl̄ ali; s̄m talia tria occidens
nō peccat. ut aug. p̄bat. j. d̄
cui. dei. et hęc occasio nō phibē-
t. s̄ iniusta occasio hōim nō
aialiū irrōnaliū. i qui quis dō-
minium h̄z q̄ h̄is licite p̄t vt
occidendo. Ideo alia ē occasio
hōis iniusta hic prohibita. et
fit quadruplicat. P̄rio q̄n oc-
ciditur innocēs q̄ nullā penam
meruit. Secūdo q̄n occiditur
nocēs et q̄ meruit p̄miri. licet
nō meruit mortem. s̄ minorez
penā. Tercō quādo qui meruit
mortem occiditur: nō seruato
legittimo ordine iuris maxi-
me q̄n occiditur ab eo qui mō
h̄z auctoritatē legitime ptā-
tis Quarto q̄n quis occiditur